

Mögém lopódzott árnyék ölel;
karjában sóhajjá válok
s vágyat olt belém,
szorít
amint
szívemben rád talállok.
Érintenék,
de tompa ujjaimmal
reményem harmatfátyolát
átszakítva
a semmit markolom.
Hiába küldted hozzám ölelésed árnyát
én csupán fagyos hiányodat tapinthatom.